

BEROEPSBELANGEN.

OM EEN GRAFSCHRIFT. — Op een grafsteen in het Zuiden van Frankrijk waren in gulden letters de woorden: „*Victime de Professeurs*” aangebracht. Een der hoogleeraren, die zich deze vriendelijkheid kon aantrekken, en het geneeskundig syndicaat zijner woonplaats hebben een aanklacht bij de rechtbank van Montpellier ingebracht, en deze veroordeelde den gedaagde, vader der overledene, om den hoogleeraar 1 franc en aan het syndicaat 500 franc boete te betalen en de beleedigende woorden binnen een maand te doen verdwijnen. De rechtbank neemt aan, dat de vader onder den invloed van verdriet had gehandeld, maar voor zijn daad bestond geen gegronde aanleiding. Zijn schoonzoon immers had een eisch van 10000 francs tegen den professor ingesteld wegens onvoldoende zorg voor zijn vrouw, doch heeft zijn eisch ingetrokken, zelf wetende dat deze ongegrond was, toen de rechtbank een onderzoek door deskundigen had gelast (*Paris Médical*, 23 Oct.).

AANSPRAKELIJKHEID VAN OPENBARE ZIEKENHUIZEN. — Het Duitsche Reichsgericht heeft een vonnis gewezen, dat een gemeente aansprakelijk is voor de schade, die in een gemeentelijk ziekenhuis door schuld van de geneeskundigen of het verplegend personeel is toegebracht aan patiënten, ook als deze op grond eener publiek-rechtelijke verplichting waren opgenomen. De eisch was gesteld op grond van een doodelijke vergiftiging en eenige belangrijke letsels in een policliniek, veroorzaakt door een vergiftige zalf, die bij vergissing in plaats van scabies-zalf was gebruikt (*Deutsche med. Wochenschr.*).

HET BEROEPSGEHEIM IN HET NIEUWE DUISCHTE STRAFRECHT. — De verplichting tot het bewaren van het geneeskundig beroepsgeheim wordt in het komende Duitsche strafwetboek tot een grooteren kring van personen uitgebreid, dan nu daaraan onderworpen zijn: allen, die geneeskundige, verloskundige of artsenijsbereidkundige diensten bewijzen, allen die daarbij — van beroepswege — behulpzaam zijn, alsook studenten zijn gehouden, het beroepsgeheim te bewaren. Het tegenwoordige recht beschermt alleen „toevertrouwde” geheimen, het toekomstige ook geheimen, die door de uitoefening of bij het aanleeren van het beroep „toegankelijk” zijn geworden.

In het ontwerp blijft de arts vrij van straf, die een geheim openbaart ter behartiging van een openbaar of bijzonder belang, indien hij de met elkander strijdige belangen overeenkomstig zijn plicht „pflichtmässig” tegen elkander heeft afgewogen. Oberreichsanwalt EBERMAYER legt in de *Deutsche med. Wochenschr.* van 29 October nadruk erop, dat de arts bij dit afwegen moet uitgaan van de stelling, dat in beginsel het beroepsgeheim onaantastbaar is, en slechts zeer bijzondere omstandigheden openbaring kunnen rechtvaardigen.

EIGENDOMSRECHT OP EEN ZIEKTEBESCHRIJVING. — Een patiënt had op verzoek van een psychotherapeut een aantal bijzonderheden omtrent het ontstaan zijner ziekte op schrift gesteld en den arts overhandigd. Bijna twee jaar na afloop der behandeling vraagt patiënt het stuk terug, doch de arts had dit, als niet meer noodig, verlegd en kon het niet meer vinden. Een rechtbank te Berlijn veroordeelde den arts, het stuk terug te geven, of te zweren, dat hij niet wist, waar het was. De rechtsgeleerden EBERMAYER en BECK zijn van oordeel, dat de patiënt reeds bij het overgeven van het stuk den arts tot eigenaar had willen maken, temeer omdat hij het niet had teruggevraagd, toen de arts het niet meer noodig had. Maar uit voorzorg, ook om zijn na te laten betrekkingen voor last te vrijwaren, zal de arts goed doen, in zulke gevallen reeds terstond bij ontvangst van het stuk te bedingen, dat het zijn eigendom zal blijven, of, als de patiënt dit niet wenscht, het stuk terstond terug te geven na het noodige eruit te hebben overgenomen (*Deutsche med. Wochenschr.* 12 Nov.).